ਐੱਸ. ਸੁਬ੍ਰਮਾਨੀਅਨ

ਬਨਾਮ

ਐਸ. ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਈ. ਟੀ. ਸੀ. ETC.

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ Nos.4536-4537/2019,)

ਮਈ 1,2019

[ਐੱਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਐੱਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸੂਟਃ

ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ-ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਵੈ-ਅਧਿਗ੍ਰਹੀਤ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਅਧਿਗ੍ਰਹੀਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਲੇਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ-ਹੋਇਆਃ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ। 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 - ਐਸ. 100.

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908:

ਐਸ. 100 – ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ-ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ

ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਉੱਤੇ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਰਾਏ ਗਲਤ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁੜ -ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਉੱਤੇ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 8.1] [262-ਸੀ-ਡੀ]

1.2 ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ19,24,45 ਅਤੇ 46 ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਭਾਵ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮਿਲਾਉਣਾ ਜਾਂ ਮੰਨਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮਿਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 8.1] [261-ਐੱਚ; 262-ਏ-ਬੀ]

1.3 ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ' ਦੀ ਹੋਂਦ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਗਲਤ ਸਨਃ (i) ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ; ਜਾਂ (ii) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ

ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ; ਜਾਂ (iii) ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 8.2] [262-ਈ-ਐਚ; 263-ਏ]

ਕੋਂਡੀਬਾ ਡਾਗਾਡੂ ਕਦਮ ਬਨਾਮ ਸਾਵਿਤਰੀਬਾਈ ਸੋਪਾਨ ਗੁਜਰ (1999) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 722: [1999] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 728; ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨ ਲਾਲ (2000) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 434: [1999] 5 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 24-'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।ਪੰਚੁਗੋਪਾਲ ਬਰੂਆ ਬਨਾਮ ਉਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੋਸਵਾਮੀ (1997) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 713: [1997] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 12-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

1.4 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 8.4] [263-ਈ]

1.5 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ' ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਦਰ ਉੱਤੇ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਆਵੇ ਜਦੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 8,8] [263-F-H; 264-A-B]

2.1 ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਰਲੇਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ 1 ਮਿਤੀ 07.04.1956 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪਤੀਆਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧੇ ਪੁਰਸ਼ ਪੂਰਵਜਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੁੱਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ 1 ਮਿਤੀ 07.04.1956-ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਏ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਏ 13 ਅਤੇ ਏ 14 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੀ 24 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ-ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ। [ਪੈਰਾ 9] [264-C-F]

2.2 ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿਆਗ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 9] [264-ਐਚ; 265-ਏ-ਬੀ]

2.3 ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉੱਤੇ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 9] [265-ਸੀ-ਡੀ]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਹਵਾਲਾ

[1997] 2 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 12।	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।	ਪੈਰਾ 6,4
[1999] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 728।	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।	ਪੈਰਾ 6,4
[1999] 5 ਸਪੱਲ ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 12	ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।	ਪੈਰਾ 6,4

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4536-4537 /2019

2009 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 14.06.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ, ਵੀ. ਬਾਲਚੰਦਰਨ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਯੋਤੀ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਐੱਨ. ਜੇ. ਰਾਮਚੰਦਰ, ਪ੍ਰਮਿਤ ਸਕਸੈਨਾ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐੱਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. ਦੋਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ।

2. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

3. ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੁਆਰਾ 2009 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 1 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਥਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

4. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ ਕਿ ਮੂਲ ਮੁਦਈ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਥੇ)-ਐੱਸ. ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ) ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 2006 ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ (ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਕਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਉਸੇ ਮੁਦਈ-ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਵਿਰੁੱਧ 2005 ਦਾ ਓ. ਐੱਸ. <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ। ਇਹ ਕੇਸ ਅੱਗੇ ਸੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਨੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ, ਐਕਸ-ਏ 1 ਮਿਤੀ 07.04.1956-the ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕੁਮਾਰਸਾਮੀ ਗੌਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਆਨੰਦ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਮੁਕੱਦਮਾ (2005 ਦਾ ਓ. ਐੱਸ. No.19) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4.1 ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਦਈ ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਦੇ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਰਾਮਾਸਾਮੀ

ਅਤੇ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1956 ਦੌਰਾਨ ਸਾਬਕਾ-ਏ 1-ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਅਤੇ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬੰਦੋਬਸਤ ਡੀਡਜ਼ ਐਕਸ-ਏ 13 ਅਤੇ ਏ 14 ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਐਕਸ-ਬੀ 24, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 08.11.2004 ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ (ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ) ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਹੁਕਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੁਕ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4.2 ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਦਈ-ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ। ਏ 1 ਤੋਂ ਏ 46 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਡੀਡਬਲਯੂ 1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੀ 31 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ Exs.B1 ਲਿਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਫਲ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

4.3 ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ

ਕੀਤੀਆਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ:

"(1) ਕੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਉਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਿਟ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਕੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ Ex.A1 ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ "ਪਿਧਿਰਾਜਯਮ" (ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ) ਅਤੇ Exs.A19,24,45 ਅਤੇ 46 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?

(2) ਕੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ Exs.A13 ਅਤੇ A14-ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡਜ਼ ਅਤੇ Ex.B24-the ਵਿਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ?

(3) ਕੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ?

(4) ਕੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਮੰਚਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਹੈ? "

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁਡ਼ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ/ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:

"ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (1) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਉਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ Ex.A1 ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ "ਪਿਧਿਰਾਜਯਮ" (ਪੂਰਵਜ ਸੰਪਤੀ) ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ

ਸੀ। ਏ 19,24,45 ਅਤੇ 46 ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮਿਲਾਉਣਾ ਜਾਂ ਮੰਨਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਾਨੂੰਨ ਨੰ. (2) ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ Exs.A13 ਅਤੇ A14-ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡਜ਼ ਅਤੇ Ex.A24 ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੁਪ੍ਰਾ ਸੇਂਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬਾਕੀ ਦੋ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਾਨੂੰਨ ਨੰ. (3) ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ।

" ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

4.4 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

5. ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ No.1-original ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ।

6. ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

6.1 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

6. 2 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

6.3 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੀ ਤੱਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

6.4 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਓਨਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੰਨਾ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁਫ਼ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉੱਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਪੰਚੁਗੋਪਾਲ ਬਰੂਆ ਬਨਾਮ ਉਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੋਸਵਾਮੀ, (1997) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 713 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ; ਕੋਂਡੀਬਾ ਡਾਗਾਡੂ ਕਦਮ ਬਨਾਮ ਸਾਵਿਤ੍ਰੀਬਾਈ ਸੋਪਾਨ ਗੁਜਰ, (1999) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 722; ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨ ਲਾਲ, (2000) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 434।

6.5 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਿਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ।

6.6 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ (ਪਿਤਾ) ਦੀਆਂ ਸਵੈ-ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6.7 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਿਤਾ-ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਏ 13 ਅਤੇ ਏ 14 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਬੀ 24 ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ 08.11.2004 ਮਿਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ-ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦਾ ਸੂਟ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 13 ਅਤੇ ਏ 14-ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ 24-ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਯਾਨੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

6.8 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

7. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ 19,24,45, ਅਤੇ 46, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ/ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

7.1 ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਉਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ

ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ/ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

7.2 ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਸੇਲ ਡੀਡ' ਮਿਤੀ 05.02.1975-Exhibit A10 ਅਤੇ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 25.03.1977-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ A2 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ1-ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 07.04.1956 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਂਗੋਡਾ ਏ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੌਂਡਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ1-ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 07.04.1956 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਕੋਲ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

7.3 ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਉਲਟ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

7.4 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

8. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ।

8.1 ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵੇਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸੇਂਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੀਆਂ ਜੱਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਸੇਂਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੀਆਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਨ। ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਥਿਤ ਲੱਭਤਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ 19,24,45 ਅਤੇ 46 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮਿਲਾਉਣ ਜਾਂ ਮੰਨਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉੱਤੇ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8.2 ਹੋਰ ਵੀ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ' ਦੀ ਹੋਂਦ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਂਡੀਬਾ ਦਗਡੂ ਕਦਮ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਗਲਤ ਸਨਃ

(i) ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ; ਜਾਂ

(ii) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ; ਜਾਂ

(iii) ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਏ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8.3 ਜਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਜੈਨ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ

“ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ, 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ। ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਕੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

8.4 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ/ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

8.5 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਦਰ ਉੱਤੇ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਆਵੇ ਜਦੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉੱਤੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

9. ਹੋਰ ਵੀ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੇਖੀ ਗਈ ਅਤੇ ਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 1 ਮਿਤੀ 07.04.1956 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੀਆਂ ਸਵੈ-ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੁੱਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ1 ਮਿਤੀ (ਆਈ. ਡੀ. 1)-ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਤੌਰ' ਤੇ, ਸੈਂਡੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਏ13 ਅਤੇ ਏ14 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਬੀ24, ਵਿਲ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਿਤਾ-ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ।

9.1 ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਵੈੱਲ, ਫਸਲ ਕਰਜ਼ਾ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਮੋਟਰ ਪੰਪ ਸੈੱਟ ਲੋਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ, ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਅਤੇ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਦੁਆਰਾ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨੇਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ੇ ਲਏ ਹੋਣ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਏ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿਆਗ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਹੀ ਸੀ

ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੇਨਗੋਡਾ ਗੌਂਡਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉੱਤੇ ਸਨ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2009 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate